

— Излиза седмично. —

Годишенъ абонаментъ 5 лв. За 6 мѣсеца — 3 лв. винаги прѣдплатени. Неплатени писма не се връщатъ — Ржкописи назадъ не се връщатъ. Абонаменти и суми за обявления се приематъ въ печатницата на Нарайановъ & Влаховъ — Плѣвнѣ.

ИСТИНА

— За обявления се плаща: —

за гармонд. редъ на I-ва стр. — 50 ст. на IV-та стр. — 30 ст. За повече публикации се прави особено споразумѣние. Съобщения, ржкописи, както и всичко относящо се до вѣстника, се изпраща на адр: в. Истина — Плѣвнѣ.

— Единъ брой 10 ст. —

ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

— Единъ брой 10 ст. —

Тяца Ваша Ян. Панава

Тнъ Владимиръ Никифоровъ

СГОДЕНИ

4 декември 1913 год.

Гор-Орѣховица.

Повечѣ.

ИЛЮСТРОВАНИ КАРТИ.

Галерий—француска 1913, нѣмска, чешка, руска, българска и изгледи отъ Плѣвнѣ.

Продава—книжарницата КАРАИВАНОВЪ & ВЛАХОВЪ.

Плѣвненско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7834.

Гр. Плѣвнѣ, 16 декемврий 1913 год.

Плѣвненското Градско общинско Управление обявява на интересующитѣ се, че въ канцеларията му на 28 декември т. г. отъ 9 до 11 часа прѣдъ пладнъ ще се произведе съ тайна конкуренция търга по отдаване на наемател събирането на общинския доходъ на игралнитѣ прѣдмети и отъ театри, свирене, пѣне и др. увеселения за прѣзъ 1914 година.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на около 5,000 лева.

Залогъ за право участие въ търга е 5% върху горната сума.

Желающитѣ да взематъ участие въ горния търгъ да се съобразятъ точно съ чл. чл. 11—49 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Офертитѣ ще се приематъ до 10¹/₂ часа прѣдъ пладнъ.

Поемнитѣ условия и всичкитѣ тържни книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на кметството.

Кметъ: Д. Добревъ.

Секретаръ: Сим. Бешовъ.

Плѣвненско Училищно Настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 83.

Гр. Плѣвнѣ, 20 декемврий 1913 година.

Плѣвненското Училищно Настоятелство обявява на интересующитѣ се, че на 2 януарий 1914 г., отъ 9 до 11 часа прѣдъ пладне, въ канцеларията на Плѣвнѣн. Градско Общинско Управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция отдаването на наемател доставката на 400 кубически метра мешови дърва.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на шестъ хиляди лева.

Залогъ за право участие въ търгътъ се иска 5% върху горната сума.

Желающитѣ да взематъ участие въ горния търгъ да се съобразятъ точно съ чл. чл. 11 и 49 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия и всички тържни книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Плѣвненското Градско Общинско Управление

Прѣдседателъ: Н. Бойчиновъ.

Секретаръ: Хр. М. Поповъ.

Царьтъ и народътъ.

Царьтъ лично откри първата извънредна сесия на XVI Обикновено Народно Събрание. Въпрѣки увѣренията на нашитѣ врагове, които тѣ разпространиха чрѣзъ печата, какво българскиятъ Царь не ще смѣе да открие самъ Народното събрание, или пъкъ, ако се опита да го открие, ще бжде посръщнатъ съ най-големѣ протести отъ страна на депутатитѣ, нито едното, нито другото стана. Царьтъ не поиска да се скрие въ двореца си и да възложи на министъръ-прѣдседателя откриването на камарата, а самъ се яви прѣдъ избранницитѣ на народа. Той изпълни своя дългъ, а и депутатитѣ, които иматъ прѣдъ своитѣ очи дълга си къмъ отечеството, не се подадоха на настрояния и не искаха да бжде сочена България като страна на невъздаржаностъта и безредието.

Безспорно, народнитѣ прѣдставители носятъ съ себе си духа на протеста срѣщу направляващитѣ фактори въ страната, но тѣ поставиха надъ този духъ съзнанието за своя дългъ, който прѣди всичко ги зове не къмъ протести и шумове излишни, а къмъ дѣйностъ и творчество, толкова необходими именно въ тѣзи моменти, които прѣживява България.

Царьтъ, въ своето слово, отдаде заслужената почитъ къмъ падналитѣ герои въ войната и подчерта хладнокрѣвието и твърдостъта на българския народъ въ най-тежкитѣ за него дни.

Но, ако въ врѣме на войната българскиятъ народъ се прослави съ непостижими подвизи, той се показа по-великъ въ нещастieto и изпитанията. Принуденъ да се бори съ съюзени противници, съ неприятелски войски до самата столица, съ прѣкъснати съобщения, изоставенъ отъ всички, българскиятъ воинъ се би до послѣдния день, до послѣдния часъ и прѣкъсна войната непобѣденъ. Отъ името на България, поклонъ прѣдъ праха на падналитѣ за отечеството и привѣтъ на несъкрушимитѣ борци.

Слѣдъ това, когато нашитѣ врагове се надѣваха на безредици, каквито съ докарвали сътресения въ други държави при по-малко трагични условия, народътъ понесе всички изпитания съ хладнокрѣвие и твърдостъ, който съ цѣнни граждански добродѣтели.

Наистина, българскиятъ народъ удиви свѣта. и съ своитѣ побѣди, и съ своето хладно-

крѣвие и въздържаностъ въ най-големьото нещастие. Сега иде редътъ на Царь и правителство да убѣдятъ този народъ, че въ България се свършиха вече днитѣ на миналото; че не ще се сѣе вече поквара отъ горъ; че не ще се насаждаатъ развалата и провалата.

Сега вече наставатъ днитѣ за възобновяване върата на българския народъ у онѣзи, които ржководятъ неговитѣ сѣдбини. Сега вече трѣбва да се започне новъ животъ, въ който ще се култивира не партийното раздробяване, не унижението на партиитѣ, не засилването на личности, приятни нѣкому; не обществената и политическа поквара, а ще се творятъ основитѣ на истинския парламентаризмъ и цѣлостното развитие на България.

Ако това не стане, този въздържанъ и хладнокрѣвенъ народъ ще загуби всѣка въръа и ще отиде въ пѣтя на апатията, или въ пѣтя на революцията. Колкото и случаенъ да бѣ възгласътъ на нѣкои депутати въ парламента: „Долумонархизма!“, нека да не бжде забравянъ.

И Царь и управляващи върху цѣннитѣ добродѣтели на българския народъ могатъ да съградятъ величието на България. Прѣживянитѣ нещастия нека дадатъ на всички добъръ урокъ за тѣхната бждеща дѣйностъ.

Въ края на своята рѣчь Царьтъ казва: „Увѣренъ съмъ, че първи избраници по новата изборна система, която обезпечава широкото прѣдставителство въ парламента на всички политически течения въ страната, вий ще докажете, че тя, покрай другитѣ си прѣимущества е и залогъ за доброто управление и, прѣимно, за запазване върховнитѣ интереси на държавата.

Апелътъ на Царя къмъ народнитѣ прѣдставители да покажатъ съ своята дѣйностъ, че новата изборна система е залогъ за доброто управление и за запазване върховнитѣ интереси на държавата, би трѣбвало да бжде посръщнатъ съ най-големьо одобрение.

Трѣбва избранницитѣ на народа да проявятъ своето искрено желание да работятъ за доброто на страната. Трѣбва да се тури начало не на партийно партизанско управление, а на истинско парламентарно управление.

Отъ първото заседание на камарата се вижда, че у народ-

нитѣ представители има желание да се върви въ пътя на разума. Дано темпът на разumnата дейност бжде засилен!

По този начинъ съ общи усилия на Царь, правителство

и парламентъ България ще ускори времето за извоюване на сигурни успѣхи.

А тъймо това иска българскиятъ народъ.

Апелътъ на бѣжанцитѣ.

Голѣмитѣ нещастия, които сполетѣха цялокупна България поради опита ѝ да обедини своитѣ синове и реализира лигитимнитѣ свои възжеления за сносенъ човѣшки животъ на своитѣ синародници, възмутиха дипломацията на „културнитѣ народи“, и възбудиха противъ насъ хуманититѣ, които треперятъ при помисълъта на единъ закланъ тѣхенъ съотечественъ, или ошетенъ подданикъ. Тѣзи квази-хуманисти, които държатъ много на честна дума на подписа и договора, не се възмутиха отъ нарушението на лондонския договоръ, нито издигнаха гласъ на протестъ, когато една дива азиатска орда нахлу въ нашитѣ тракийски полета и подхвърли на сѣчь и огнь Чорлу, Малагара, Булгаръ къой, Кешанъ, Узунъ Кюпрю, Татарлале, дѣто съ стотици хора бѣха избивани съ митральози, поливани съ газъ и изгаряни живи! Хуманитигъ не се възмутиха и не пратиха анкета, защото тѣ не бѣха отъ тѣхнитѣ и не можеха да имъ дататъ концесии за тютюна и коприната, които произвеждатъ.

И послѣ, когато тази дива азиатска смрадъ взема 240 села, населяващи южна Тракия отъ памтивѣка и ни изгони въ стара България слѣдъ като ги лиши отъ домъ, добитѣкъ, завивки, сѣдове, дрѣхи, слѣдъ като имъ обра паритѣ и плода на тѣхната изобилна жетва хуманититѣ на Европа останаха спокойни зрители и, подобно на четирмата братя Еймонъ, едниѣ искаха да наблюдаватъ, другитѣ не се интересуваха, а третитѣ буквално заявиха, че имали свои интереси, които не имъ позволявали да се намѣсятъ.

Тѣзи „културни хора“ не възроптаха противъ начина, по който 240 000 души хора бѣгари се лишаваха отъ собственостъ!!! Тѣ които до Пиеръ Лоти въздигнаха гробища за кученца и въ Америка прокараха законъ за немалтретирането на конетѣ, тѣ не се смилиха на стотина хиляди дѣца, които останаха да мратъ безъ завивка, безъ церовѣ, безъ наживо, безъ гробища далечъ отъ своитѣ огнища.

Сега, когато само нѣколко дни ни дѣлятъ отъ скѣпото Рождество Христово, когато нашитѣ малки ангелчета съ засмѣни лица ще очакватъ своитѣ коледни подарѣци прѣдъ свѣтналата въ феерика елха не бива ли да смислите тия 140 000 души на отчаянието, които очакватъ съ овити отъ болка сърца появяването на Витлиемската звѣзда? Смеслете!! Ние бѣхме сити и богати! Ние имаме къщи въ които приютихме вашитѣ синове герои и дадохме много реквизиция. Ние пратихме 10 000 души наши синове, които мрѣха съ вашитѣ, защото сме наша плътъ, вашъ езикъ. Но сѣдбата била такава: нашето и ваше правителство ни пожертвува, съ имотитѣ и челядъта ни, съгласи се да бждемъ прогонени, за да се спаси южна България отъ турски плѣнъ и пожаръ. Нашата печаль е безгранична въ историята на народитѣ. Ние виждаме, че при това положение на работитѣ наскоро ще станемъ една тяжесть на държавата, ако не се взематъ мѣрки да се рационализира нашето прѣхранване и заселване. Ние теглимъ не само гладъ по 10-12 дни, но напоследѣкъ въ Анхиало правителството ни остави

да бждемъ избивани отъ гърцитѣ. На 2 того гъркини сѣ нападнали и ранили смъртоносно бѣжанката Елена Казвакова, и умрѣла вслѣдствие отъ побоя неспазната Митра Тодорова. Насъ ни биятъ убиватъ и тука, насъ ни пѣдятъ и нещатъ, като че ли сме жертва на единъ договоръ съ Турция.

Ако общественото мнѣние не е запознато съ нашето положение ако правителството, записано съ свои грижи за консолидиране на положението си, нѣма време да прочетѣ докладитѣ и рапортитѣ на комисииѣта натоварени съ нашето заселване, нито има намѣрение да ни даде постоянни землища, за да почнемъ да си приготвяваме угаръ за пролѣтъ не е ли длъжностъ на прѣсата да повдигне този въпросъ?

Мислимъ, че съ тия палативи, съ оставянето ни на единъ хлѣбъ струпани по казарми и болници ще достигнемъ само единъ резултатъ: да се децимираме отъ болести и епидемии, които вече влѣчатъ дѣцата ни съ дѣсятки.

Трѣбва единъ фондъ отъ десетина милиона, за да бждемъ заселени и обзаведени най-късно до 15 мартъ 1914 год. а това ще се добие съ редици налози: по петъ стотинки върху трамвайнитѣ билети, по 10 стотинки върху банскитѣ билети въ всички градове, по 10 стотинки отъ перони билети за всички пасаджери, по 10 стотинки върху театралнитѣ и кинематографни билети; прѣзъ настѣпващитѣ празници всички митрополити, епископи и свещеници да държатъ отъ амвона слово въ полза на тѣзи пожертвувания, слѣдъ което да се пуца дискосъ.

Срѣщу тия берии и такси, държавата чрѣзъ земледѣлската Банка да ни отпусне едновременна помощъ за почване постройката на нѣколко образцови села, ако то не мисли да изселва турцитѣ изъ България, тъй като доколкото знаемъ съ въпросния договоръ, публику-

ванъ въ турскитѣ вѣстници, турцитѣ живущи въ България се оставатъ да обмислятъ плана за прѣселването си цѣли четири години, а намъ не оставиха за всичко, освѣнъ два часа.

Д-во „СЪГЛАСИЕ“.

Богато се заговори за Културни институти въ гр. Пльвенъ — на първо мѣсто трѣбва да се постави образователното дружество „Съгласие“. Много години отъ своя животъ то е дало въ борба да се закрепи. Днесъ вече то може да се похвали съ едно отлично реноме срѣдъ Пльвенското ученолюбиво общество. И макаръ че единъ градъ като Пльвенъ съ 27 000 хилядно население би дало поне 500 редовни членове на дружеството — послѣдното едва наброява около 150. Въртата обаче не е изгубена. Това се потвърждава отъ факта, че библиотеката на Дружеството прѣди тази година, колкото и оскѣдно посѣтъвана, по причини известни за цѣлата страна, е дало около 36 000 (тридесетъ и шестъ хиляди) книги за прочитъ! Колко просвѣтителна мощъ! Библиотеката на Дружеството е въ отличенъ порядѣкъ: тукъ ще намѣрите почти всичко що е дало и дава нашата книжнина, а чуждестраната литература е застъпена отлично. Като изключите Софийската Народна Библиотека — нашата стои на първо мѣсто. Това се дължи най-много на извѣстния по библиотечното дѣло у насъ г-нъ П. Ненковъ, библиотекаръ на Дружеството, както и на грижливостта на настоятелството му, състояще се отъ хора просвѣтени и радеючи интереситѣ на Дружеството. — На 14 т. м. цъ Дружеството даде интимна забавителна вечеринка само за членовѣтъ си. Почти всички членове въ интимно настроение, изслушаха привѣтствуващитѣ думи на прѣдседателя на Дружеството г-нъ Ив. Георгиевъ; кратката литературна бесѣда на

Д. Цвѣтковъ.

Една смъртъ.

Прѣди нѣколко дни въздуха на столицата потрепера отъ грѣмкия викъ на гърлести нѣкои вѣстници за смъртъта на Лора П. Каравелова. И всичко сѣкашъ се изплаши при тая ужасна вѣстъ. Небето посивѣ изведнажъ мракъ, припадна, спусна ес глѣга мѣгла, траурно було покри „Политѣ на Витоша“, София сѣкашъ изгуби половина отъ красотата и привлѣкателността си. Политически, обществени и социално-економически течения прѣсекнаха, спрѣха за мигъ. Морето на нашия животъ отъ внезапния ненадѣненъ ударъ, отъ жезъла на тая женска смъртъ се раздвои, за да мине гордата покойница. Мъртвата фигура на това жен-

ско същество засѣнчи всички земни твари и дребни съществування. Великолъпието ѝ сѣкашъ забули всички интереси за моментъ и развърза езика на приятели и приятелки за псалмопѣния и славословия. Ето една отъ весталкитѣ въ храма на Лорината гиздавина телесна и душевна — Флора Атанасова, чие то нѣжно сърдце още болезнено се свива и не може да се укроти и сега, та е избликло гольмата си топлота въ статията „На Лора“, печатана въ в. Дневникъ, брой 4053 отъ 6 декември т. г. къмъ Лора, която ѝ била „топла родна опора на незадаволената ѝ душа, дѣто носѣла невзрачната есенъ на своята интимна мѣжа и самота.“ Флора и Лора, шибани отъ бича на живота, гнетени отъ външнитѣ условности, душени отъ обществената критика, жадни за нови и нови впечатления, за да за-

бравятъ обидитѣ и терзанията, като двѣ волни сирени се хвърлятъ въ океана на най-безумнитѣ желанія и страсти, срѣдъ кипѣжа на красота и блѣсъкъ, срѣдъ глухитѣ тѣтнежи на страшното чудавище Парижъ. И тамъ сѣ били тѣ въ истинската си стихия. Грѣшка отъ тѣхна страна, че сѣ излѣзли на сухо, та „безумната тѣлна“ почнала да увира нахално калнитѣ си прѣсти въ тѣхнитѣ интимни прѣживвания, за да ги разчепква и изселдва съ своя жалѣкъ аршинъ и накрай съ надутата самоувереностъ на нѣкой висшъ арбитръ да произнася тържествено присѣдата си. Мрачни като Лертонтовскитѣ демонъ, печални изгнанныци, безприютни скиталци, духътъ имъ лети надъ калното обществено море като невинна чайка, самотни и неразбрани отъ никого. Каква велика печаль! Едната отъ тия двѣ де-

монични фигури — Лора — не е вече между живитѣ. За нея ние простосмъртнитѣ, можемъ да кажемъ: „живѣла-умрѣла. Богъ да я прости!“ За умрѣлитѣ нищо лошо. На можемъ и да подпишемъ паспорта ѝ за оня свѣтъ съ отличителнитѣ ѝ блѣзи, както ги описва Андрей Протичъ, или както Флора Атанасова ги забѣлѣзала при срѣщата ѝ съ Лора при Люксембургския паркъ: 1. Великолъпенъ станъ, 2. Лице ангелско. 3. Дълбоки кадиѣни очи, 4. Розови устни, съ еластиченъ чаръ на усмивката и пр. Голѣма прѣстореностъ, фалшивостъ и безочливостъ кокетство лѣха отъ рѣченото и гордо самоуверено отсѣчено отъ страна на непристойно прѣвзетата и невъобразимо амбициозната Флора, която отъ „недостѣгамемата висота на нравственото си съвършенство, терзана душевно поради недовол-

Ив. Кировъ, който въ бѣгли черти прѣдстави развитието на новобългарската литература; хубавитѣ и стройни мелодии на г-ца Стоянова, свирени на цитра, както съ наслада се полюбува на концертното рисуване на г-да Ив. Панайотовъ и Вл. Бръшляновъ, между това се играха разни танци и тегли лотария.

Врѣмето се мина твърдѣ забавно; изглеждаше, че присъствующитѣ сж доволни. И намъ се чини, че управението на Дружеството нѣма да поврѣди на Дружественитѣ цѣли, ако устройва по-често такива забавни вечери. Съ тѣхъ ще се създаде едно по-големо единение между членоветѣ му, а може би, то ще ограда и увеличавание числото имъ, защото знайно е, че Българина обича дружбата. А такива интимни вечери сж отъ естество да заякчатъ тая дружба

СПИСАНИЕТО

ИЗЪ НОВЪ ПЖТЪ

редактирано отъ Ив. Ст. Андрейчинъ.

Почва да излиза отъ 1 януари 1914 година. Безплодниятъ трѣсъкъ на толкова нещастната за България война изъ дѣно разклати основитѣ на нашия животъ. Всички почувствувахме, че има не *нищо*, както хамлетъ, но *много* гнило въ тая страна. Нашия войникъ навсѣкждѣ на-насяше поражения и печелѣше побѣди. Но кога дойде редъ да се използва стореното на бойното поле, стана явно, че умни, способни и подготвени хора липсватъ. И чакъ тогава разбрахме, че войната е само едно отъ най-последнитѣ срѣдства на културата, и че именно културата е, която осигурява успѣхъ и благоденствие на единъ народъ.

Много тъмнина е надъ цѣлата наша хубава родина. Тази тъмнина трѣбва да се разсѣе и разпрѣсне, за да можемъ всички да видимъ слънцето, да я огрѣе. Много и общи усилия сж потрѣбни за това. Дългътъ вика на борба всички, които не сж площадни патриоти, а истински обичатъ своята страна и изкренно желаятъ нейното щастие и величие.

Съ такива мисли ний започваме издаването на ИЗЪ НОВЪ ПЖТЪ списание, което ще бжде редактирано отъ Ив. Ст. Андрейчинъ, познатъ

ството си отъ живота“, сипе огънь и жупелъ върху омразното й общество, сърди му се, не-годува, че не могло да я удовлетвори, че нѣмало пристанище тихо за нейната безпокойна и морална душа. Въ сѣмейството и тя като и Лора не можела да си отдѣхне. „За такива широки души не е достатъчно, каже тя, мъничката сива радостъ на ранитѣ и безстрастни шаблонни дни на сѣмейството.

Изобщо, както Флора така и Лора не сж за тоя свѣтъ, и ако тѣ бѣха последователни на себе си, трѣбваше отдавна да се самоубиятъ, а не едната да мѣни сѣмейнитѣ огнища постоянно, докато намъри късмета си, а другата да разхожда самотната си душа низъ софийскитѣ улици и градини.

(Слѣдва).

на всички читатели у насъ.

Излишно е да се казва, какво ще даде това наше издание и каква ще бжде ролята, която ще изиграе по отношение на нашата култура: ний имаме многобройни запитвания и писма, които изказватъ горѣщо желание да видятъ по-скоро подновено това ненадминато до сега у насъ списание, тѣй въщо редактирано и изпълнено съ толкова наши и чужди шедеври. То ще слѣдва сжщия пжтъ, който ще поведе читателитѣ къмъ уяснение, засилване и процѣтяване на нашата родна култура.

Списанието ще даде 10 книжки прѣвъ годината отъ по 5 коли всѣка, голѣма осмина, хубава хартия, хубавъ печатъ и ще бжде изпѣстрено съ изящни винетки отъ наши и чужди художници.

Годишенъ абонаментъ 6 лева — прѣдплатени.

Абонирането му става направо въ администрацията въ Плѣвень и при всѣка телеграфо-пощенска станция.

Издатели на списанието ще бждатъ Нараяновъ & Влаховъ въ Плѣвень Пари и др. ще се изпращатъ тѣмъ. А ржкописи се изпращатъ до редактора, ул. Раковска, 46.

Излизането е гарантирано.

ПРИСТИГНАЛЪ АВИАТОРЪ ВЪ ПЛѢВЕНЪ АВИАЦИЯ.

Народенъ фондъ за въздухоплаването у насъ.

Българскиятъ авиаторъ г. С. П. Черкезовъ, който свърши императорската руска въздухоплавателна школа въ Петербургъ, и участва като доброволецъ авиаторъ въ освободителната балканска война прѣдприелъ обиколка изъ по-големитѣ градове на царството кждѣто ще държи лекций върху въздухоплавателното дѣло, нѣговитѣ цѣли и полза, както въ спортивно, тѣй и въ военно отношение.

Лекцийтъ на г. Черкезова ще бждатъ придружавани съ нагледни картини на разни видове лѣтателни апарати, а за по нагледно запознаване на слушателитѣ съ частитѣ на аеропланитѣ. Авиаторътъ е пригответъ три малки аеропланчета, два биплани, и единъ монопланъ съ който авиаторътъ ще демонстрира. Аеропланчетата сж доста интересни, те иматъ механизъмъ, който напълно замѣства мотора и посредствомъ перка лѣтятъ.

Сумитѣ отъ лекцийтъ на г. Черкезова ще се събиратъ отъ общинскитѣ власти, който ще ги изпращатъ въ военното министерство за образуване фондъ за народенъ въздушенъ флотъ.

Господинъ Черкезовъ престоина и въ нашия градъ кждето тѣзи седмица държа своитѣ лекции, и демонстрира съ своите аеропланчета, цѣнитѣ за входа бѣха ниски за да бжде достъпно за всѣкому.

Това благородно начинание на младия авиаторъ заслужава пълна подкрѣпка отъ страна на гражданитѣ.

ХРОНИКА.

Христо Бурджевъ

нѣма да приема гости на имения си день „Рождество Христово“.

На 7 декемврий т. г. се даде въ салона на Д-во „Съгласие“ литературно-танцувална вечеринка отъ желѣзничаритѣ при гара Плѣвень, която бѣ твърдѣ добръ посѣтена. Материалната частъ бѣ подбрана и изпълнена добръ. Концертното рисуване бѣ тоже доста сполучливо. Особено приятно впечатление направи живата картина, която прѣставлчваше движущъ се локомотивъ.

По закона за риболовството. Министерството е пригответъло измѣненията, които трѣбва да се направятъ въ закона за риболовството, който ще бжде внесенъ въ прѣдстоящата сесия на народното сѣбрание.

Безплатно отпущане на овощни дървета, черници и лози. Съгласно чл. 70 отъ закона за лозарството, въ бждаше само министерството ще отпуща безплатно овощни дървета, черници и лози, а не лично управителитѣ на държавнитѣ лозови и овощни расадници.

Числото на ученицитѣ въ земледѣлскитѣ училища. Тази година при земледѣлскитѣ институти въ Садово, Образцовъ чифликъ и Плѣвень слѣдватъ ученици — 237, а въ двѣческо домакинското училище (Орхание) 23, отъ които 4 извънредни. Въ последното училище се явили около 100 кандидатки, но поради нѣмане достатъчно мѣсто въ пансиона, приети сж само 20.

По закона за лозарството и овощарството. Съгласно чл. 67 за лозарството и овощарството на членоветѣ на кооперативнитѣ земледѣлчески дружества, на свещеницитѣ и учителитѣ, както и на стопани, които засадятъ, съ лози или овощни дървета, най-малко 50 декари, държавнитѣ расадници отпущатъ произведенитѣ си материали съ 50% намаление.

Съгласно чл. 70 отъ сжщия законъ расадницитѣ отпущатъ даромъ лози и овощни фиданки за насаждане въ държавни, окр. общински и въобще обществени мѣста. Но понеже нѣкой лица спекулиратъ съ взетитѣ по намалѣни цѣни лози и овощни дървета, като ги продаватъ по-скжпо, министерството на земл. и държавнитѣ имоти е нареди-

ло до подведомственитѣ си органи да държатъ точна смѣтка за тия лози и дървчета като сжщеврѣменно имъ прѣдписва да се съставятъ актове на лицата, който така нелоялно тргуватъ.

Намаляватъ се сроковитѣ за натоварване и разтоварване на вагонитѣ. Съгласно заповѣдта на министра на желѣзницитѣ, прѣдвиденитѣ въ § 220, буква а на тарифата за прѣвозване стоки и пр., свитѣкъ I. въ сила отъ 1 май н. ст. 1913 год. свободни отъ денгуба срокове за натоварване и разтоварване на вагонитѣ, начиная отъ 1 декември ст. ст. т. г., до втора разпоредба, се намаляватъ отъ 10 на 8 часа за натоварване и отъ 8 на 6 часа за разтоварване.

Настоящата наредба има сила само за станциитѣ Бургазъ, Ст. Загора, Пловдивъ, София, Плѣвень, Търново, Русе гара, Русе станище, Шуменъ и Варна.

Експедитивността на гаритѣ. Дирекцията на желѣзницитѣ е прѣдписала отново на началницитѣ—гари да сторятъ всичко, за да се увеличи експедитивността въ приеането, прѣпращането и прѣдаването на стоки. Ще се държи смѣтка за числото на праткитѣ и прѣдаденитѣ стоки, както и за оплакванията, които биха се явили.

Професионални курсове въ новитѣ земи. Отъ Горна Джумая съ вчерашна дата получихме слѣдната телеграма: Днесъ слѣдъ божествения молебень, се откри въ града ни, съ подходяща рѣчь отъ секретаря на Софийската търговска камара г. Д-ръ Златаровъ, първил курсъ въ нова България по професионалното образование — курсъ по модерното обущарство. Трогнати отъ инициативата на и грижитѣ къмъ насъ, бързаеме да изразимъ нашата дълбока признателностъ за инициативата на камарата инициатива колкото похвална, толкозъ полезна за подобрене поминѣка на нова България. — За курсиститѣ: Стоицъ Илиевъ.

По лозарството. Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти се е съгласило да удовлетвори ония искания на Дружеството на българскитѣ пепиниеристи, които сж за общъ интересъ за царството.

ПРИСТАВСКИ ОБЯВЛЕНИЯ.

№ 741.

Извѣствамъ; че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ тргъвъ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдния недвижимъ имотъ находящъ се въ Мар. Тръстенишкото землище, а именно:

1. Кжца съ дворъ 3 декара въ с. М. Тръстеникъ, съсѣди: Пенко Кочевъ, Дамянъ Гочиневъ, отъ двѣ страни пжтъ оцѣнена за 770 лева.

Горния имотъ принадлежи на Петръ Нисторовъ отъ с. М. Тръстеникъ; продава се по вжскането на Евстатиѣ Пачковъ отъ с. Мар.

Тръстеникъ за 1500 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2195, издаденъ отъ II Плѣвенски Мирови Тждия.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣждането книжата и надаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 11/XI/ 1913 год.
Исп. Дѣло № 838/906 год.
III Сжд. Приставъ: Хр. Ив. Нжнчевъ.

№ 472.

Извѣствамъ; че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 2 ч. слѣдъ пладнѣ ще се пор-

дават на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен следния недвижим имот наоходящ се в Староселското землище, а именно:

1. Къща с двор 3 декара в с. Староселци „Циганската махла“, при сжсди: Христо Алексев, Гола Махмудова, общинска мѣра и Дено Лихалов, оцѣнена за 550 лева.

Горния имот принадлежи на Асан Алиев от с. Староселци; продава се по взискането на Гани Филипов от с. Староселци за 1000 лева, лихвит и разноска по изпълнителния лист № 3066, издаден от II Плевенски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от първоначалната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден и час в канцеларията ми.

гр. Плевен, 11 XII 1913 год.

Исп. Дѣло № 387/907 год.

III Сжд. Пристав: Хр. Ив. Ивчев.

№ 743

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в М. Тростенишкото землище, а именно:

1. Нива 8 дек. „Мандритъ“ оцѣнена за 540 лева.

Горния имот принадлежи на Иванъ Д. Тапавичаров от с. М. Тростенишкото землище; продава се по взискането на Цочо Хр. Орѣшков от гр. Троян за 700 лева, лихвит и разноска по изпълнителния лист № 3877 издаден от Троянския Мирови Сдия.

Надаването ще почне от първоначалната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден и час в канцеларията ми.

гр. Плевен, 11/XII 1913 год.

Дѣло № 952/911 год.

III Сжд. Пристав: Хр. Ив. Ивчев.

№ 745

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 год. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в Махленското землище, а именно:

1. Едно дворно мѣсто 19 декара в с. Махлата „Вълковска махла“ сжсди: Тодоръ Вълков, Кузманъ Банов от двѣ страни пжт оцѣнена за 200 лева.

Горния имот принадлежи на Цвѣтко Вълчев от с. Махла а продава се по взискането на Иванъ Тончев от с. Махлата за 900 л. лихвит и разноска по изпълнителния лист № 1139 издаден от II Плевенски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от първоначалната оцѣнка.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден и час в канцеларията ми.

гр. Плевен, 11/XII 1913 год.

Дѣло № 1277/911 год.

III Сжд. Пристав: Хр. Ив. Ивчев.

№ 755

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в Д. Джбнишкото землище, а именно:

1. Нива 12 декара „Задъ линията“ оцѣнена за 600 лева.

Горния имот принадлежи на Пена Петрова от с. Д. Джбникъ, продава се по взискането на Цона Цанова от с. Д. Джбникъ за 600 лева, лихвит и разноска по изпълнителния лист № 5918 издаден от II Плевенски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от първоначалната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден и час в канцеларията ми.

гр. Плевен, 13/XII 1913 год.

Дѣло № 769/911 год.

III Сжд. Пристав: Хр. Ив. Ивчев.

№ 868

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 год. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в Згальовското землище, а именно:

1) Нива „Пиперитъ“ отъ 6.4 декара оцѣнена за 256 левъ;

2) Нива „Виная“ отъ 12.7 декара оцѣнена за 254 лева;

3) Нива „Лозенски пжт“ отъ 5.3 декара оцѣнена за 106 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванъ П. Куртов от с. Згальовецъ не сж заложени продаватъ се по взискането на Плевенското Дружество „Изворъ“ за 110 лева, лихвит и разноска по изпълнителния лист № 275 издаден от I Плевенски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от горната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден в канцеларията ми.

Гр. Плевен, 20 XII 1913 год.

Дѣло № 57/912 год.

II Сждеб. Пристав: Бамбеновъ

№ 869

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 година до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в Смърдешкото землище, а именно:

1) Нива в мѣстността „Ловчански пжт“ отъ декара и 8 ара за 531 левъ.

Горния имот принадлежи на Гана Ил. Русанова и други от с. Смърдехча не е заложенъ продава се по взискането на Якимъ Манолов и С-ѣ от гр. Свищовъ за 338 лева, лихвит и разноска по изпълнителния лист № 1214 издаден от I Свищов. Мирови Сдия.

Надаването ще почне от горната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден в канцеларията ми.

Гр. Плевен, 20 XII 1913 год.

Дѣло № 231/912 год.

II Сжд. Пристав: Бамбеновъ

№ 870

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 година до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в Бръшлянското землище, а именно:

1) Нива мѣстността „Петѣтхъ круши“ отъ около 7.5 декара за 337.50 лева.

Горния имот принадлежи на Мичо Михов от с. Бръшляница не е заложенъ продава се по взискането на Пеню Матев от гр. Плевен за 594 л. лихвит и разноска по изпълнителния лист № 6260 издаден от II Плевенски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от горната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден в канцеларията ми.

гр. Плевен, 20/XII 1913 г.

Дѣло № 228/912 г.

II Сжд. Пристав: Бамбеновъ

№ 871

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в Бо-

хотското землище, а именно;

1) Нива „Гъжоварката“ отъ около 5 декара за 200 лева.

Горния имот принадлежи на Бочо Николов от с. Бохотъ не е заложенъ продава се по взискането на Велико Ил. Пукалов от гр. Плевен за 45 л. 70 ст. лихвит и разноска по изпълнителния лист № 2927 издаден от I Плевенски Мирови Сдия.

Надаването книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден в канцеларията ми.

гр. Плевен, 20/XII 1913 год.

Дѣло № 267/912 г.

II Сжд. Пристав: Бамбеновъ

№ 872

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в Бръшлянското землище, а именно:

1) Къща в с. Бръшляница се сж дворъ 3 декара, „Черковната махла“ при сжсди: Спасъ Стояновъ, Бара, Бешо и Никола Крачунови, и улица за 50 лева.

Горния имот принадлежи на покойния Тодоръ Станколов от с. Бръшляница не е заложенъ продава се по взискането на Нанко Ив. Нанов и др. от с. Бръшляница за 664 л. лихвит и разноска по изпълнителния лист № 4932 издаден от Плевенски Градски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от горната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден в канцеларията ми.

гр. Плевен, 20 XII 1913 год.

Дѣло № 1089/907 год.

II Сжд. Пристав: Бамбеновъ

№ 1553

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 Януари 1914 г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в гр. Плевен, а именно:

1. Една къща с двор в гр. Плевен VII кварталъ около 500 квадратни метра при сжсди: Георги Мариновъ, Андрей Атанасовъ и отъ двѣ страни пжт, оцѣнена за 100 л.

Горния имот принадлежи на Ибрахимъ Ахмедов от гр. Плевен, не е заложенъ продава се по взискането на Ибишъ Къстарлаков от гр. Плевен за 400 лева, лихвит и разноска по изпълнителния лист № 97 издаден от II Плевенски Мирови Ожия.

Надаването ще почне от горната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден в канцеларията ми.

гр. Плевен, 4/XII 1913 год.

Дѣло № 254/902 год.

I Сжд. Пристав: Д. Георгиевъ.

№ 1554

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в гр. Плевен, а именно:

1. Едно дворно мѣсто празно отъ 97 кв. мѣтра в гр. Плевен VIII кварталъ, при сжсди: Начо Цановъ, Петър Ангеловъ, Цвѣта Цанкова и Пена Вълкова. оцѣненъ за 291 левъ.

Горния имот принадлежи на Петко Цанков от гр. Плевен не е заложенъ продава се по взискането на Начо Цанов от гр. Плевен за 291 левъ, лихвит и разноска по изпълнителния лист № 7134 издаден от II Плевенски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от горната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки при-

жтствен ден в канцеларията ми.

гр. Плевен, 4/XII 1913 год.

Дѣло № 2360/910 год.

I Сжд. Пристав: Д. Георгиевъ.

№ 1555

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 5 часа ще продавамъ на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в землището на гр. Плевен, а именно:

1. Една нива, наоходяща се в землището на гр. Плевен, в мѣстността „Стрѣлбището“ отъ 3 декара, при сжсди: Куна Петрова, Ана Симеонова, Ваню Хиновъ и Цаню Николов, оцѣнена за 125 л.

Горния имот принадлежи на Куна Христова от гр. Плевен, не е заложенъ продава се по взискането на Паца Хинова от с. Тучевица за 32 лева, лихвит и разноска по изпълнителния лист № 2066 издаден от I Плевенски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от горната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден в канцеларията ми.

гр. Плевен, 4/XII 1913 год.

Дѣло № 1712/1911 год.

I Сжд. Пристав: Д. Георгиевъ.

№ 1556

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в гр. Плевен, а именно:

1. Едно дворно мѣсто в V кварталъ, отъ около 60 квадратни метра, при сжсди: Гергина Костадинова, Санда Тодора, пжт и наследниците на Атанасъ Бѣлия, оцѣнена за 160 лева.

Горния имот принадлежи на Цвѣтанъ Станколов от гр. Плевен, не е заложенъ продава се по взискането на Велико Ил. Пукалов от гр. Плевен за 100 лева, лихвит и разноска по изпълнителния лист № 3127 издаден от II Плевенски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от горната цѣна.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден и час в канцеларията ми.

гр. Плевен, 4 XII 1913 год.

Дѣло № 248/908 год.

I Сжд. Пристав: Д. Георгиевъ.

№ 1651

Извѣствамъ, че отъ 27 декември 1913 год. до 27 януари 1914 г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публичен търг в канцеларията ми в гр. Плевен слѣдующия недвижим имот наоходящ се в землището на гр. Плевен, а именно:

1. Нива в землището на градъ, Плевен в мѣстността „Карамджилъка“, отъ 7 декара 7 ара, при сжсди: Пена Иванова и отъ двѣ страни пжт, оцѣнена за 269 лева 50 ст.

2. Нива в сжщото землище, в мѣстността „Бъчвата“ отъ 5 дек. 7 ара, при сжсди: Никола Хиновъ, пжт и Симеонъ Пековъ, оцѣнена за 412 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванка П. Шопова от гр. Плевен не сж заложени продаватъ се по взискането на Иосифъ Шаломъ от гр. Плевен за 164 л. 50 ст. лихвит и разноска по изпълнителния лист № 5336 издаден от I Плевенски Мирови Сдия.

Надаването ще почне от горната цѣна съ намаленид 10 %.

Разгледането книгата и наддаването може да става всеки прижтствен ден и час в канцеларията ми.

гр. Плевен, 9/XII 1913 год.

Дѣло № 1713/910 год.

I Сжд. Пристав: Д. Георгиевъ.